

En sensmoral av denna historia är att det trots allt finns "vita fläckar" kvar även i våra rätt välundersökta skogsmiljöer. Jag har observerat angrepp av flera andra vedskalbaggar i myrtallarnas ved, bl a mycket småvuxna barrträdslöpare (*Rhagium inquisitor*), strimmig barkbock (*Asemum striatum*) och någon större praktbagge (*Dicerca moesta*?)

Vad månede denna miljö dölja för ytterligare hemligheter?

Hans Ahnlund

Litteratur:

Heliövaara, K., Väisänen, R. och Mannerkoski, I. 1990. *Melanophila formaneki* (Jakobson) (Coleoptera, Buprestidae) new to Finland. -Entomol. Fennica 1: 221-225.

Lundberg, S. 1993. Sällsynta och hotade skalbaggar i Hornsö- och Strömsrumstrakten i östra Småland. -Ent. Tidskr. 114(3): 83-96.

STORFJÄRILSJAKT i "SÖDERN" 20-23/5-1993

av Jan Sjöstedt

Klappat och klart packat för start. Årets safari var spikad in i minsta minut. Linement, sololja, extra skor, kikare, sänglampa, mat allt var med. Men var skulle de andra ha sina grejor? Kenneth hade som vanligt bara med sig en tandborste i bröstfickan och Claes hade ju sin kudde, tofflorna och näsdropparna i en ICA-kasse. Var något glömt? Frugan kom plötsligt med en försynt fråga. "Ska ni inte samla fjärilar?" Jovisst! Ompackning, i med aggen, håvar, batteriladdare och all den andra bråten (för syns skull). Första anhalt blev Getå kl. 12.00 vi skulle se om fetörten flög. Som det flög, den och klövern for omkring som små blixtrande blå topaser i det gassande solskenet och hettan vid bergkanten. Det var till och med för varmt för huggormarna som annars brukade ligga som stora falukorvar längs banvallen. Värmen hade nu pågått i tre veckor och frågan var hade djuren kommit igång eller hade de redan flugit över. Vi tog oss lätt med hjälp av Kennets ruskigt snabba SAAB och mitt lokalsinne ner till Blekinge där vi stannade vid en vägkrog. Vi skulle nämligen träffa Benny från Rödeby nedanför Nävragöl ni vet. Som ligger hitom Sillhörda alldeles innan Eremitemåla ovanför Flymen öster om Bränteknuva väster om Fågelmara bortom Bubbetorp nästgårds Tving som ligger bredvid Padderyd vid Askunga i Blekinge ni vet. När han anslutit sig drog vi direkt till kvällens fångstplats på listerlandet ivrigt påhejade av Ronny och Ragge i "vi ska köra, köra fort som...". Väl framme restes tält och en grupp spejare gick ut för att spana. Det blev som vanligt ett himla bärande och svetten lackade inte helt oväntat innan allt var klart. Redan innan skymningen hade den första berberatan hävats in. För egen del dröjde det till 23-tiden innan den första kraken gick sitt öde till mötes och nervositeten släppte. Men sen rasade det på och det dröjde inte länge förrän man valde och vrakade.

Tillsammans observerades nog 60-70 ex varav hälften kuverterades. Fri fångst med p-lampa var effektivast denna kväll. Kl 24.00 var det dags för skållhet chile con carne med öl och bröd. Bokgördelmätaren skulle också ha blivit ny art för mina kompanjoner om de varit bättre pålästa. Nu lyckades de istället få tag i några ekgördelmätare i bokskogen som de lyckliga i sinnet petade ner i sina burkar ivrigt påhejade av Benny som tyckte att det var en bra art. Nåväl jag hade stoppat på mig några av denna i bokskog mycket vanliga fjäril så gossarna blev ändå inte utan.

Efter några timmars sömn nådde en kakafoni av ljud mig. En galen kattuggla, tre gökar och en mängd olika småfåglar tävlade om vem som kunde låta mest. Ingen rast ingen ro, är man på fjärilsrace måste schemat hållas och vid Horna Fure väntade aquatan och griseatan på att få bli inhåvade. Detta gick fort och kvickt pga den rikliga mängd som fanns att tillgå. Vi fick också en del motion då den evinnerliga vinden hela tiden gjorde att vi fick galoppa fram och åter över fältet. Den fd vattentornsängen vid Åhus är en trivsam lokal där man får smyga omkring mellan lagerbyggnader, diken, fabriker och affärer på jakt efter den skygga farinatan som inte flög denna gång heller. Det får bli femte gången gillt för denna knepiga art. Vi blev inte utan flygfän för pojkarna kunde samla på sig rödfläckig blåvinge som svirrade omkring på ruderatmarkerna. Nu skulle bara gröna skylten i Åhus besökas sen kunde vi dra vidare mot Ullstorp. Men där fick vi tji för Sveriges största bränneriort hade inget eget försäljningsställe för rusdrycker. På vägen mot Tomelilla såg vi många glador och vid Brösarps backar flög en av dem strax över bilen, en mäktig syn. I Tomelilla fanns det Lapin Kultra och vid Ullstorp var vi inte törstiga längre. Men däremot hungrade vi efter armoricanus. Den lilla rara visslaren flög i myriader omkring våra ben och på 30 min hade vi säcken full dvs ca 10 var. En bonde gick och petade i backen och en glada passerade, solen brände i fläsket och det mjuka gräset tillsammans med flugornas surr gjorde oss alldeles dävna.

forts följer